

РЕШЕНИЕ

№ 2283

гр. София, 05.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **240** по описа за **2023** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на началник група към СДВР, отдел "Пътна полиция" - СДВР, чрез юрисконсулт, против Решение от 16.11.2022 г. по НАХД № 72/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 97 състав, с което е отменено Наказателно постановление № 20-4332-018431/19.10.2020 г., издадено от началник група към СДВР, отдел „ПП“ - СДВР, с което на Д. Д. А. е наложено административно наказание - глоба в размер на 300 лв. и лишаване право да управлява МПС за срок от 6 месеца, на основание чл. 175, ал. 3, предл.1 от същия закон, за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата са изложени доводи за неправилност на решението, като постановено при нарушение на материалния закон - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т.1 НПК.

Изложени са подробни съображения за законосъобразност на НП. Прави се искане за

отмяна на решението и постановяване на друго, с което НП да бъде потвърдено. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В случай, че касационната жалба не бъде уважена и са претендирани разноски за адвокатско възнаграждение, се моли за присъждането им в минимален размер.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответната страна, редовно уведомена, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София град, X. касационен състав, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 АПК от надлежна страна с правен интерес от оспорването, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да отмени обжалваното пред него наказателно постановление, районният съд въз основа на събраните писмени доказателства, както и свидетелските показания на актосъставителя З. е приел за установено, че на 01.05.2019 г., около 22:20 ч., в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [населено място], Д. А. управлявала товарен автомобил, марка и модел „Мазда“, с рег. № СА 5261 МВ. Автомобилът бил собственост на „Корект-2002М“ ЕООД. На разклона за [населено място], А. била спряна за проверка от контролните органи на ОПП-СДВР. В хода на проверката било констатирано, че управляваният товарен автомобил е със служебно прекратена регистрация, на основание чл. 143, ал. 15 от ЗДвП във връзка с договор от 31.08.2018 г. За констатираното нарушение на 01.05.2019 г., свидетелят З., на длъжност „младши автоконтрольор“ при ОПП-СДВР, съставил срещу А. АУАН, бланков № 091913, за нарушение на чл. 140, ал.1 от ЗДвП. АУАН бил връчен непосредствено след съставянето му на А., която го приела без възражения.

Административнонаказателната преписка била докладвана на СРП, където била образувана пр.пр. № 38142/2020 г. по описа на СРП. На 02.10.2020 г., прокурор при СРП издал постановление за отказ от образуване на досъдебното производство, поради ниската обществена опасност на деянието, както и поради липсата на съставомерност на деянието от субективна страна (по чл. 345, ал. 2 от НК) и изпратил

преписката до ОПП - СДВР, за преценка за налагане на административно наказание. В тази връзка било издадено наказателно постановление № 20-4332-018431 от 19.10.2020 г., от началник група към ОПП-СДВР, с което на основание чл. 175, ал. 3, предл. 1 от ЗДвП, на Д. А. била наложена глоба в размер на 300 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП. В НП е направено следното отбелязване: „НП се издава на основание ППРНП № 38142/02.10.2020 г. по описа на СРП“. Според данните от прокурорската проверка, товарният автомобил бил със служебно прекратена регистрация, считано от 30.11.2018 г., тъй като в двумесечен срок от придобиването му К.-2002М“ ЕООД не е изпълнил задължението си да го регистрира, с оглед справка от автоматизираната информационна система на ОПП-СДВР.

При така установената фактическа обстановка СРС приел, че не са налице процесуални нарушения, относно компетентността на длъжностното лице, издало НП. Въпреки това, при издаването му са допуснати съществени процесуални нарушения, които са довели до ограничаване правото на защита на нарушителя. С оглед наличието на съставен и връчен на нарушителя АУАН е прието, че случаят не попада в хипотезата на чл. 36, ал. 2 от ЗАНН. Административнонаказателно производство не е прекратено на основание чл. 33, ал. 2 от ЗАНН, за да е възможно функциите на АУАН да се изпълняват от прокурорски актове, поради което и шестмесечният срок за издаване на НП не бил спазен. Относно приложението на материалния закон СРС е намерил, че липсват доказателства А. да е знаела че „Корект-2002М“ ЕООД не е изпълнило административното си задължение да регистрира автомобила. Табелите са били поставени на автомобила, което предполагало регистриран автомобил. В тази връзка не било доказано, че А. виновно е управлявала дерегистрирано МПС, напротив установено било, че тя не е знаела, че автомобилът е бил служебно дерегистриран. Това дало основание на съда да отмени наказателното постановление.

Решението на въззивния съд е правилно.

Съгласно чл. 140, ал. 1 от ЗДвП „по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места“.

Споделят се фактическите и правни изводи на въззивния съд. В случая от

представените по делото доказателства безспорно се установява, че на 01.05.2019г. товарният автомобил е управляван от жалбоподателката, но няма никакви данни кога е извършена deregистрацията, актът за deregистрация бил ли е съобщен на собственика, за да може да бъде сведен и до знанието на жалбоподателката. Съществените елементи от състава на нарушението винаги следва да са описани в НП, а фактическите обстоятелства да се установяват от приложените към преписката доказателства. Липсата им води до опорочаване на формата на акта и винаги е основание за неговата отмяна.

Районният съд е проявил процесуална активност и след като е събрал необходимите за правилното изясняване на делото доказателства, анализирайки същите, правилно е приел, че в хода на проведеното АНП е допуснато съществено процесуално нарушение, както и че деянието не е доказано от субективна страна.

Предвид изложеното, оспореното решение е постановено в съответствие с процесуалния закон и при правилно приложение на материалния закон и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София-град, X. касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 16.11.2022 г. по НАХД № 72/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 97 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.